

UR PRESS- DEBATTEN

Abortlagstiftningen

Denna tidskrift har liksom åtskilliga medicinska sakkunniga tillstyrkt att en översyn av abortindikationerna borde ske sedan frågan aktualiserats genom en trepartimotion i riksdagen. *Morgon-Tidningen* skriver i anslutning till att riksdagen avslagit motionen:

Det är ingen tvekan om att det i vårt land råder starkt delade meningar om abortlagstiftningen. Motionärernas krav på översyn bottnar i en vilja att skärpa lagstiftningen. De vill "skydda fostrets rätt till liv" och menar att den socialmedicinska indikationen (i första hand?) är större våld från samhällets sida än nöden kräver. —

Om den socialmedicinska bestämmelsen inte fanns skulle den illegala vägen vara den enda möjligheten. Samhällets resurser att hjälpa dessa olyckliga kvinnor är visserligen alltför små, men bara att möjligheten till abort på laglig väg finns gör att kvinnan får sitt problem ventilerat på ett helt annat sätt än vad som eljest vore fallet. En skärpning av lagstiftningen skulle förmodligen inte innebära att det totala antalet aborter minskades. Och det är väl ändå det som motionärerna vill.

Vi har ännu långt till det idealsamhälle, där en kvinna aldrig behöver komma in i en situation där abort synes vara enda utvägen.

Ny Tid gör ett extrakt ur riksdagsdiskussionen och anför bl. a.

Dr Elisabet Sjövall, socialdemokratisk riksdagsmedlem från Göteborg, förklarade i debatten att diskussionen rör sig om sociala indikationer, men sade hon, det finns inga rena sociala abortindikationer. Den enda bedömningsgrunden är kvinnans sjukdomstillstånd och det finns inte två likartade fall. Detta innebär att de medicinska och sociala motiven för abort skär så in i varandra att det är omöjligt att dra upp en skarp gräns.

Tidningen resumerar efter en diskussion om den mänskligt, moraliska sidan i abortfrågan.

Utan tvivel är förhållandet mellan man och kvinna, barnens tillkomst och mottagande, grundvalen för vår civilisation. Går det röta i detta så är man på väg mot förfallet. Debatten i riksdagen, i den mån den kan betraktas som uttryck för tillståndet i vårt land på detta område, gav icke vid handen att faran är överhängande. Tvärtom kan man väl säga att riksdagsdebatten gav lugnande besked.

I debatten deltagar *Skånska Dagbladet*:

Riksdagens sedvanliga abortdebatt lämnade den sedvanliga bittra eftersmaken. Folkhemmet förmår lika litet som tidigare epoker komma till rätta med abortproblemet. Inte en gång självbedrägeriet har minskat. Medgivandet av legala aborter har på intet vis löst problemet. Det totala antalet aborter uppskattas alltså till omkring 15.000. Av dessa utgör de kriminella aborterna gott och väl två tredjedelar. De utgör en skamfläck för varje samhälle men framför allt ett som är så välordnat som vårt.

Motionärer ur alla fyra demokratiska partierna har krävt en översyn av abortlagstiftningen. De tog främst sikte på den socialmedicinska indikationen och de s.k. tvåläkaraborterna. Utskottets majoritet avstyrkte. Motiveringen tycktes närmast vara en bekväm non-possumus-inställning. Några ledamöter reserverade sig till förmån för motionen. De har som stöd främst kuratorernas förening och de medicinska fakulteterna utom den vid Göteborg. Det är uppenbart att en utredning nu är befogad. Det har gått tio år sedan riksdagen vidtog den olyckliga utvidgningen av abortgrunderna.

Majoriteten i utskottet liksom i kamrarna anförde till sitt försvar att de legala aborterna har minskat. Det är riktigt men siffrorna bör ses mot bakgrunden inte endast av antalet barnaföderskor utan också minskningen av antalet kvinnor speciellt i de yngre fruktsamma årgångarna.

Man kan inte komma ifrån att tvåläkaraborterna i stor utsträckning ingenting annat är än kamouflage för konventionella skäl. Det möter i folkhemmets Sverige inga hinder för den som kan betala att få abort. Det är den dystra sanningen. Detta försvaras av socialdemokratiska kvinnor som fru Sjövall och fru Inga Thorsson. Det enda riktiga vore att tillåta tvåläkarabort endast på rent medicinska grunder. Det är det enda som skänker verklig garanti mot missbruk. —

Det går inte att komma till rätta med abortproblemet med enbart materiella och lagliga åtgärder. De ekonomiska resurserna har dock ännu inte uttömts. Det borde inte få förekomma att abort begärs, därför att familjen inte kan få större bostad. Det krävs nu en stramare sexuell moral bland både yngre och äldre. Det behövs en reaktion mot den promiskuitet som film, veckopress, litteratur och nöjesindustri uppammar. Det försummade riksdagen. Den sexuella lössläppligheten tycks ha blivit tabu. Åtminstone riksdagens kvinnliga ledamöter borde ha opponerat sig, eftersom det är kvinnorna som står alla riskerna.

Tidningen *Arbetet* menar att riksdagen på välgrundade skäl avvisat "de opåkallade framstötarna om en översyn av de sociala indikationerna i vår nuvarande abortlagstiftning."

Abortfrågan föll framåt, anser *Svenska Dagbladet* trots att riksdagen gick på avslagslinjen, eftersom inte mindre än 54 ledamöter i 2:a kammaren röstade för motionen mot utskottet.

Påfallande var också att även utskottets anhängare var ganska försiktiga. En av dem framhöll t.ex. att ökad varsamhet med aborter på so-

cialmedicinsk indikation trots allt iakttas. Det är riktigt; kanske ett slags tillnyktring i abortfrågan är på väg. Men just därför kunde det ha varit värdefullt, om riksdagen velat ta ställning till förmån för motionen och därmed visat sig angelägen att leda utvecklingen i stället för att sätta sig själv i efterhand. Att riksdagen nu ställt sig på den negativa ståndpunkten bör dock inte innebära, att sista ordet där är sagt. Eftersom det klarlagts att det inom alla de stora partierna finns många som önskar översyn av lagstiftningen, bör möjligheter att komma igen med ett nytt förslag därom vara ganska goda.

I en ledare om läkarna och abortproblemet har *Morgonbladet* en ganska utförlig resumé med hänvisning till de medicinska fakulteternas och läkarorganisationernas tillstyrkan till en översyn. Tidningen gör ett utdrag ur Sveriges läkarförbunds remissyttrande över abortutredningen och slutar:

När läkarna med sådan enighet och skärpa som framgår av remissuttalandena kräver en översyn av abortlagen, borde givetvis en sådan också äga rum, men värdefullare än själva översynen är dock läkarkårens inställning i stort till abortproblemet. De slår vakt om sin frihet och bestämmanderätt och härutinnan har de starkt stöd av en bred folkopinion.

Kampen mot spriten

Morgon-Tidningen skriver om det s. k. "mellanölet":

Oss synes tanken att brännvinets vänner skulle överge halvpannan därför att det kommit ett "bättre" öl än klass II i marknaden tämligen verklig-

hetsfrämmande. Däremot finns det anledning anta att detta öl skulle bli ett populärt komplement till brännvinet. Om det sålunda kan finnas skäl att framställa ett "bättre" öl än klass II, så bör det inte motiveras med nykterhetspolitiska sådana.

Arrangemanget med detta "mellanöl" har en lätt grönköpingsmässig anstrykning. Om nu förekommande ölsorteringar skall falla under regulativ — några andra normer än maximering av alkoholstyrkan behövs väl inte — kunde man lika gärna ha ökat alkoholhalten beträffande klass II till jämnbördighet med internationella förhållanden.

Beträffande kampen mot alkoholen och spritens skadeverkningar meddelar *Ny Tid* om LO:s och Arbetsgivareföreningens ny tillsatta expertkommitté, som fått i uppdrag att behandla problemet med hänsyn till dess betydelse i arbetslivet och inom arbetarskyddet. Initiativet är välkommet, säger tidningen, och menar att upplysningsfrågan rörande alkohol och nykterhet stelnat och kört fast i gamla fåror. Det är de personliga kontakterna som har betydelse. Länksällskapen har insett detta, menar tidningen, och fortsätter:

Det är den nya tidens nykterhetsrörelse, som skiljer sig från den gamla, genom att hänsynslöst och direkt gå individens alkoholproblem in på livet. Kort uttryckt kan man kanske ange skillnaden dem emellan att länksällskapen inte anser lösningen ligga i att ta undan glaset från den sugne utan förmå honom att låta bli att ta det.

Vilket inte betyder att spriten skall få flöda fritt.

SOCIALMEDICINSK TIDSKRIFT

Redaktion och expedition: Villagatan 5, Stockholm.
Tel. 23 00 50 (växel). Postgiro 1179.

Redaktör och ansvarig utgivare: Dr. Erik Husmark.
Redaktionssekreterare: Vakant.

★

Atergivande helt eller delvis av originalartiklar
ur SMT utan angivande av källan förbjöds.

★

Prenumerationspris: helår kr 18:—, halvår kr 10:—.
Lösnummer 2:—.

ANNONSPRISER:

Omslagets andra sida, mot ledaresidan Kr. 275:— Helsida Kr. 250:—	Frist. halvsida kr. 150:—	Spalthöjd 210 mm
	Halvsida „ 130:—	Spaltbredd 70 mm
	Kvartsida „ 70:—	Sidans bredd 150 mm
	mm-pris 75 öre pr enkel spalt	(2 spalter)

I ovanstående priser ingår icke kostnad för ev. framställning av klichéer. Annonsförslag och annonsrabatter lämnas på begäran av annonsavdelningen.